

ריבוי תפילה

פתח דבר:

אנו נתקלים רבות בתופעה מצויה - אדם מתפלל כמה פעמים אודות דבר מה, והוא נוכח שעדיין לא השיג את משאלתו, מיד חושב לעצמו כי עליו להשלים עם המצב בו הוא נמצא, כי מן הסתם כך נגזר עליו מן השמים, ועל כן פוסק הוא מלהתפלל.

וכך אמר המשגיח דליקוואוד הגאון רבי נתן ואכטפויגל זצ"ל: בני אדם מתפללים ורואים שהמצב לא השתנה, הם חושבים שהתפילות לא התקבלו ומהרהרים שמא חטאם מונע את התפילות ולכן מפסיקים להתפלל, וזו טעות!

שורש הטעות הוא חוסר הידיעה שכך היא מציאות הדברים, כלומר - הקב"ה ברא את עולמו באופן זה, שצרכים מסוימים ניתנים להשגה בתפילה אחת ויחידה, אמנם לעתים נצרכות תפילות רבות הנמשכות על פני ימים, שבועות או אפילו חודשים ושנים על גבי שנים על מנת להשיג את המבוקש.

על כן התעוררתי לעסוק מעט בנושא זה - להוכיח ממקורותינו שכך היא צורת הדברים ואלו פני המציאות, לפעמים צריכים להרבות בתפילה על דבר אחד עד שמשיגים אותו.

ויתירה מזו יתבאר במאמר שלפנינו: יש כח מיוחד בתפילות כשהם בגדר "רבוי תפילה" - דהיינו, שמבקשים מהקב"ה על דבר אחד פעמים

ערב _____ תפילה דייליה

רבות. נלמד בעזה"ת מה נקרא "מרבה בתפילות" - כלומר: כמה תפילות עלינו להתפלל עד שהדבר ישא את הסגולה המדוברת, ולבסוף נבהיר נקודה חשובה נוספת בענין תפילת האדם על עצמו.

כל תפילה פועלת!

כפי שכבר אמרנו, ענין זה של רבוי תפילות הוא דבר שמתבקש מן המציאות. ואין הכוונה בזה שכל עוד התפילה לא פעלה תוצאה והאדם לא השיג עדיין את מבוקשו - אות הוא שהתפילה לא פעלה כלל וכלל, אלא יש לדעת שכל תפילה ותפילה עוזרת וכל אחת מהן מוסיפה את חלקה עד שלבסוף - במוקדם או במאוחר ישיג המתפלל את משאלתו מאת השם.

לא רק ברוחניות כך הם פני הדברים, אלא גם בגשמיות!

להלן נציג בפני הקורא ארבע דוגמאות במילי דעלמא שגם בהם כך הוא אופן הפעולה - כל פעולה קטנה עושה ופועלת את שלה, וכך יפתח בפנינו צוהר להבין את סדר הדברים של כח התפילה, שכל תפילה ותפילה עוזרת ופועלת לכל הפחות משהו לטובה - ואין תפילה שאינה מוסיפה לפעול.

תחושת שובע מושגת באמצעות אכילות רבות

בספר כוחה של תפילה (פרק 2 אות ג) כתב: משל למה הדבר דומה? לאדם שאוכל, הלוא כל אחד מבין ויודע שאכילה נותנת כח ומביאה לידי שובע. ומה יעשה אדם שאכל פת ובכל זאת חש הוא עדיין ברעב ולא בא לכלל שובע, וכי יאמר לעצמו: כל האכילה שאכלתי אינה שוה מאומה ועל כן עלי להפסיק לאכול?! בודאי שלא יאמר כן! אלא יאמר: כפי הנראה לא אכלתי די, ועלי להוסיף לאכול עד לתחושת שובע ומילוי.

כך גם בעניני תפילה: אם אדם חזק באמונתו, יודע הוא שהתפילה פועלת ומתקבלת, והגם שעדיין אינו רואה שתפילתו עושה פירות, יודע הינו בוודאות שעדיין לא התפלל דיו וצריך הוא להוסיף ולהתפלל עוד. ולא יזלזל ח"ו ויחשוב שמה שהתפלל עד כה לא סייע לו מאומה, כי אם יפסיק להתפלל - טועה הוא טעות גמורה, כי בסך הכל עליו למלא את מכסת התפילות הנצרכת.

עם מטבע אחת נוספת תוכל להיכנס בשופי...

עוד ראיתי מובא בענין זה משל נפלא: כידוע בזמננו אופן הכניסה ל"מקוה" הוא באמצעות שלשול מטבעות אל תוך מכונה מיוחדת אשר על ידה נפתח שער המקוה לרווחה.

והנה בפתח המקוה ניצב אדם עם צרור מטבעות קטנות בידו על מנת להיכנס ולטבול, הצג של המכונה המראה את מנין המטבעות שכבר הוכנסו לא עובד, וזה האיש מכניס מטבע ועוד מטבע ועוד מטבע, והשער ממאן עדיין להיפתח...

בינתיים אבד לו החשבון כמה מטבעות כבר שילשל, והוא לא רואה את הקץ, עד שכבר התייאש ועמד לחזור אל ביתו כלעומת שבא...

עמד שם אדם פיקח ואמר לו: הלוא אם היית רואה על גבי הצג כמה מטבעות כבר הכנסת, והיית נוכח לדעת כי חסרה רק עוד מטבע קטנה ואז תוכל להכנס בשופי, בודאי שלא היית מתייאש, גם עתה שאינך רואה בעיניים את כמות המטבעות - עליך להתאזר בסבלנות! ואולי אם תוסיף רק מטבע קטנה נוספת - השער יפתח לך לרווחה...

כן הדבר בתפילותינו ובקשותינו - הקב"ה כביכול מסתיר עצמו מעמנו, ואין אתנו יודע עד מתי, וכמה תפילות חסרות ונצרכות עד שנזכה לישועה, אך מי פתי ישקע ביאוש לאמור: אין תפילותי נשמעות. אלא במקום זאת - החכם עיניו בראשו, והוא מתאזר בסבלנות להתפלל שוב ושוב, עד שייענה מן השמים ויתמלאו משאלות לבו לטובה ולברכה.

נטילת תרופות - השפעה לטווח ארוך!

עוד יש לדמות ענין זה למי שנזקק לקחת סממנים לרפואתו, ויש שמספיק לו כדור אחד של תרופה בלבד. אך בדרך כלל לא די בזה אלא עליו ליטול כמה כדורים בכל יום, למשך תקופה של שבוע, ולעתים צריך לעסוק בתרופות מספר חודשים עד להחלמה המליאה.

והנה אף שכל נטילה של תרופה עושה רושם בגופו, מכל מקום כדי

עדר _____ תפילה דייליה

להתרפא לגמרי אין די לו בנטילת כדור אחד בלבד, אלא התועלת תתקבל רק בהשפעתם של כל הכדורים יחדיו.

כן הוא גם בענין התפילות: יש מי שנגזר עליו להשיג את מבוקשו בתפילה אחת בלבד, אמנם לעתים נצרך להמשיך ולשפוך את תפילותיו זמן ממושך עד שיזכה להשיג את מבוקשו. ואף שכל תפילה ותפילה עושה רושם למעלה, בכל זאת בכדי שמשאלתו תתגשם - נזקק הוא לקיבוץ של תפילות רבות.

משלו של החפץ חיים זצ"ל

על מנת שהדברים יתיישבו על הלב היטב, נביא על הכל משל נוסף ואחרון, והפעם מכבשונו של החפץ חיים זצ"ל.

וכך הוא סיפר: הלכתי ברחוב ונתקלתי במחזה הבא - יהודי עומד ומכריז שוב ושוב על מרכולתו, ובכל זאת אין איש ניגש אליו.

אחרי שעתיים חזרתי לאותו מקום - סיפר החפץ חיים זצ"ל, ועדיין אני רואה את מיודענו עומד על עמדו וצועק בקול ניחר, ואף אחד אינו מתייחס.

ניגשתי אליו ושאלתי אותו: תגיד לי ר' יהודי, מדוע אתה צועק כל הזמן, הרי אין איש ניגש אליך, האם אתה מרויח משהו? ענה לו היהודי: "רבי, אמנם צועק אני כל היום, אך בלילה - כששב אני לביתי ועורך את החשבון, אני נוכח לדעת שברוך ה' יש לי ממה לחיות..."

לומדים אנו ממעשה זה - אמר החפץ חיים זצ"ל - כי צריכים אנחנו לצעוק להקב"ה, וכשצועקים פעם ועוד פעם ועוד פעם ומבקשים, לבסוף הקב"ה עונה...

כמו בגשמיות כך גם ברוחניות!

הבאנו בזה אפוא כמה דוגמאות על מנת לשבר את האוזן. ואם במקרים מעין אלו מבינים אנו באופן פשוט שכך הוא מהלך הדברים, מדוע לגבי נושא התפילות, אנו מתקשים להבין ולהרגיש בצורך להרבות בתפילות,

ריבוי תפילה עדה _____

ולאחר שנשאנו תפילה על ענין מסוים כמה פעמים ולא נענינו - פוסקים
אנו מלהתפלל?

ובהכרח צריך לומר שאין זה כי אם עצת היצר הרוצה להפסיד אותנו
את כוחה ותועלתה של התפילה.

"כי ברוב הימים ימצאנה"...

לאחר שקיבלנו כי כך הוא מציאות הדברים של תפילה אשר לעתים
פועלת את פעולתה אט אט, נביא לכך כמה ראיות מדברי חז"ל על מנת
לבסס את היסוד הנ"ל:

איתא בגמרא במסכת ברכות (דף לב:): "אמר רבי חמא ברבי חנינא: אם
ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל, שנאמר (תהלים כז, יד): "קוה אל
ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'".

וראה מה שכתב המאירי זצ"ל במס' יומא (דף כא.) בזה"ל: "לעולם יהא
אדם נזהר בתפילה ולהאריך בה ביותר, ואפילו רואה עצמו שאין תפילתו
נשמעת, אל יתייאש הימנה, כי ברוב הימים ימצאנה!"

"נתעקשתי והפצרתי פצירות ונפתולים הרבה"

המשגיח רבי ירוחם ממיר זצ"ל האריך קצת בענין זה בספרו דעת תורה
(פ' בראשית עמ' יז) והביא כמה ראיות לדבר, וזת"ד: הנה רחל אמנו ע"ה אמרה
"נפתולי אלוקים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי" וברש"י - "נתעקשתי
והפצרתי פצירות ונפתולים הרבה למקום להיות שוה לאחותי. גם יכולתי:
הסכים על ידי".

נורא למתבונן, כי על ידי התעקשות ופצירות כאלו, אמנם מובטחים
להשיג את המבוקש, ומוכרח כביכול ליתנו לו, כי כן רצה ה' וכן ברא כי
כן תהא דרך הטבע ברוחניות.

וכן משה רבינו ע"ה הלא התפלל ארבעים יום שלמים עד שנענה, ולא
עכבוהו שום דבר, אף כי ביום הראשון לא נענה, וכן בשני, וכן כל הימים,

רעו _____ תפילה דייליה

יום אחר יום, עד יום השלושים ותשע, עד שסוף כל סוף ביום הארבעים
הזה נענה, אלא שכן ודאי הוא סודה של תפילה.

גם אבותינו הקדושים לא נענו מיד...

יש להוסיף על כך את דברי הכלי יקר זצ"ל (בראשית כד, סג):

למרות שאברהם אבינו ע"ה תיקן תפילת שחרית, יעקב אבינו ע"ה תיקן
תפילת ערבית, בכל זאת לא מצינו שנענו מיד, ורק אצל יצחק אבינו ע"ה
מצינו שנענה מיד בתפילת מנחה. וזה ברור שאבותינו הקדושים אברהם
אבינו ע"ה ויעקב אבינו ע"ה לא הפסיקו מלהתפלל אלא ודאי המשיכו
להתפלל עוד ועוד עד שתפילתם התקבלה.

משה רבינו ע"ה התפלל תקט"ו תפילות כמנין "ואתחנן"!

כמו כן הלוא מצינו במשה רבינו ע"ה אשר התפלל תקט"ו תפילות כמנין
ואתחנן (ע' מדרש רבה דברים פר' יא אות י'). ומובא במדרש שאלמלי היה מתפלל
משה רבינו ע"ה עוד תפילה אחת היה נכנס לארץ ישראל.

אם נתבונן בזה נראה דבר נפלא, הלוא מדובר כאן באבי אבות הנביאים
- משה רבינו ע"ה שעליו נאמר: "בכל ביתי נאמן הוא", ובודאי שתפילותיו
היו בכוונה עצומה ובאופן הראוי והרצוי ביותר, והוא לא התפלל תפילה
אחת או שתיים אלא חמש מאות וחמש עשרה תפילות! ובכל זאת כתוב
שאם היה מתפלל עוד פעם אחת - היה משיג מבוקשו.

ואם כן כמה עלינו להתחזק בזה ולא להתייאש מלשאת שוב ושוב את
תפילותינו לפני ריבון העולמים, ותמיד צריכים אנו לחיות במחשבה - שמא
אם נתפלל עוד פעם אחת תפילותינו יתקבלו, ואין לנו להתייאש כלל וכלל!

אין אדם יודע איזו מתפילותיו תוכשר לפניו יתברך!

וראיתי דבר נאה בשם הרבי רב בונים מפשיסחא זצ"ל:

גם אם סבור אדם שהתפילות הראשונות על דבר מה, היו ברורות
יותר ובעלות כוונה טובה יותר מתפילותיו האחרונות, בכל זאת יחזור

רעז _____ **ריבוי תפילה**

ויתפלל ואל יתייאש כי אינך יודע לעולם איזו מהן תוכשר ותעלה לרצון לפניו יתברך.

כל המרבה בתפילה - נענה!

על הכח הנפלא של רבוי התפילות מצינו דברים מפורשים בחז"ל.

בילקוט שמעוני (ישעיה רמז שפח) וכעין זה בירושלמי במסכת ברכות (פ"ב ה"א) מובא: "והיה כי הרבתה להתפלל אל ה'" (שמואל א' א, יב) - מכאן שכל המרבה בתפילה - נענה!"

כל המאריך בתפילתו - המתפלל על אותו דבר יום יום

ומצינו בגמרא במסכת ברכות (דף לב:): "אמר רבי חנין אמר רבי חנינא: כל המאריך בתפילתו אין תפילתו חוזרת ריקם".

ומבאר הסטייפאר זצ"ל בחיי עולם (פרק כח): לא מדובר רק על מי שמתפלל תפילות ארוכות, אלא גם מי שמתפלל תפילה קצרה אלא שהוא מבקש על דבר מה זמן רב - בכל יום ויום ובכל תפילה ותפילה, גם הוא בכלל ה"מאריך בתפילתו - שאין תפילתו חוזרת ריקם".

למדנו אם כן כי לעולם עלינו לחזור ולהתפלל לבורא יתברך על כל דבר, וגם אם נוכחנו שלא נענינו - עלינו לחזור ולהתפלל שוב ושוב עד למילוי משאלתנו!

מהי כמות התפילות עד שיהיה בגדר של "מרבה בתפילה"?

אמנם עלינו לבאר מה נקרא "ריבוי תפילה", כלומר כמה תפילות וכמה זמן עלינו להקדיש בכדי לבקש בקשה אחת.

ומצינו בזה מאמר חז"ל נפלא במדרש שמואל (פרשה ד'), ונתמצת את הדברים (ניתן לעיין במדרש בכל המקורות כי קיצרנו):

ישנן תפילות שנענות מיד, ולא עוד אלא שלפעמים היא נענית אפילו עד שלא הספיקה לצאת מפי אומרה, כמו שמצינו אצל משה רבינו ע"ה (שמות יד, טו): "ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי". יש תפילה שהיא נענית

רעה _____ תפילה דיליה

לשלושה ימים, וכמו שמצינו אצל יונה הנביא. יש הנענית אחר שלושים שנה - מיוסף הצדיק. ויש המתקבלת אחר חמישים שנה - משמואל הנביא. ויש תפילה הנענית לששים שנה - מיצחק אבינו ע"ה. ויש שהיא נענית לשמונים שנה וכפי שלומדים ממשה רבינו ע"ה. ויש תפילה שהיא נענית לתשעים שנה וכפי שמצינו אצל שרה אמנו ע"ה. ויש אשר מתקבלת רק אחר מאה שנה... וכמו שנלמד מאברהם אבינו ע"ה.

הרי זה פלא! במחשבה ראשונה נראה כי "ריבוי בתפילה" היינו - עשר או חמש עשרה פעמים, אמנם מדברי המדרש נראה כי לעתים תפילה יכולה להתמשך גם מאה שנה!

ואם כן עלינו לזכור שלעולם אין להפסיק להתפלל, ואין להתייאש למרות תפילות רבות שהתפללנו ועדיין לא נענינו, כי לפעמים הישועה באה רק לאחר תקופה ארוכה.

הגרי"ש אלישיב זצ"ל: "שימשיכו ויתפללו, ויראו ישועות!"

בנותן טעם להביא בזה מעשה שהיה.

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א פנה פעם לחמיו הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל וסיפר לו כי ישנם מעוכבי שידוך רבים, ומה הם יכולים לעשות בכדי להיושע?

ענהו הגרי"ש אלישיב זצ"ל: יש לי עצה אחת עבורם - שיתפללו!

הלא הם מתפללים כה הרבה, עד שיבשו שפתותיהם - אמר לו הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א.

ענה לו הגרי"ש זצ"ל: "שימשיכו ויתפללו, ויראו בעזי"ת ישועות!"

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א סיפר על כך למרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל, כשמוע זאת הגאון זצ"ל הוא ניגש אל ארון הספרים והוציא ספר מלכים והצביע על הפסוק (מלכים ב' ד, א): "ואשה אחת מנשי הנביאים צעקה אל אלישע לאמר, עבדך אישי מת והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים", ועל דברי הרד"ק זצ"ל שם שפירש כי התפללה מאתים ששים וארבע פעמים כמנין "צעקה".

ריבוי תפילה רעט

ומשמע אם כן שגם לאחר מאתים ששים וארבע תחינות, צעקות ושוועות - לא נענתה ואילו בפעם המאתיים ששים וחמש היא נושעה ואירע הנס המופלא - השמן שפע ומחירו התיקר. ובזכות זאת היא שילמה את חובותיה ועוד חיה ברוחה!

למדים אנו מכך כי לעתים נצרך מספר רב של תפילות עד למילוי הבקשות. ואין להתיימש מלהתפלל אלא אדרבה, יש להיות מרבה בתפילות!

הגאון רבי יצחק מאיר מגאסטינין זצ"ל התפלל ט"ו שנה על דבר אחד!

נביא עוד סיפור מאלף בענין זה.

פעם בא אדם לפני הגאון רבי יצחק מאיר מגאסטינין זצ"ל ותינה לפניו את צרת נפשו ודחקותו, ציוה לו הגאון מגאסטינין זצ"ל שיתפלל להשי"ת ויאמר את כל ספר תהלים.

לאחר כמה ימים בא לפניו אותו האיש ואמר לו שקיים את דברי קדשו ועוד לא נענה מן השמים...

השיב לו הגאון רבי יצחק מאיר מגאסטינין זצ"ל: גם לי אירע שהיה לי דבר נחוץ מאוד וקיוויתי לישועה, והתפללתי לה' יתברך חמש עשרה שנים עד שענו אותי על כך מן השמים!

זאת עלינו לשנן לעצמנו שוב ושוב - אין עצה ואין תבונה, רק להתפלל להתפלל ושוב להתפלל!

תפילת אדם על עצמו קודמת להתקבל!

כדאי להבהיר בזה נקודה מאוד חשובה.

פעמים שבני אדם מכירים את החשיבות העצומה של הריבוי בתפילות, ועם כל זאת הם נמנעים מלהרבות בתפילה, בטענה כי ראוי יותר לסמוך על תפילת אחרים שיתפללו הם עליהם, וחושבים הם כי יש לזה סמך מדברי חז"ל ממה שמובא במסכת ברכות (דף ה:): שאין חולה יכול להתפלל

רפ. תפילה דייליה

על עצמו כי "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים", וממילא אין להם כל תועלת בתפילותם.

אמנם מחשבה כזו בטעות יסודה, האמת ברורה: ישנה עדיפות לכך שאדם עצמו יתפלל על כל צרכיו מאשר שאחרים יתפללו עליו, וכבר אמרו חז"ל במדרש רבה (בראשית נג, יז): "יפה תפילת החולה על עצמו מתפילת אחרים עליו והיא קודמת להתקבל". אם כן דברי חז"ל ברור מללו - טוב יותר שאדם יתפלל על עצמו, וכך התפילה קרובה יותר להתקבל ממה שאחרים יתפללו עליו.

"אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים" - כאשר איננו מסוגל לכוון

ומה שהבאנו מדברי הגמרא במסכת ברכות ש"אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים", כבר יישב בספר החזקוני (בראשית כא, יז) בטוב טעם ודעת: בדרך כלל החולה אין כוחו במוותניו לכוון בתפילתו, אבל אם יכול לכוון, תפילתו נשמעת לפני הקב"ה.

ואפשר שענין זה כלול בדברי התנא במסכת אבות: "אם אין אני לי מי לי" - ישנה עדיפות לתפילה שהאדם מתפלל על עצמו מהתפילות שאחרים מתפללים עליו.

"וישמע אלוקים את קול הנער"

יש להביא סמך לדברים ממה שנאמר אודות תפילת ישמעאל בחליו (בראשית כא, יז): "כי שמע אלוקים אל קול הנער באשר הוא שם", ופירש רש"י זצ"ל: "מכאן שיפה תפילת החולה מתפילת אחרים עליו והיא קודמת להתקבל".

ונתבונן נא מה אירע עם ישמעאל, הוא היה מושלך במדבר חולה וצמא, והתפלל לה', ומנגדו ירבה לה הגר אמו ובכתה גם היא לה' שיציל את בנה, ועל אף שהיתה גדולה ממנו במעשים, כמו שאמרו חז"ל במדרש (תנחומא פ' ח"י שרה אות ח') שנקראה "קטורה" - על שם שהיו מעשיה נאים כקטורת.

ריבוי תפילה רפא

ובתורה (בראשית טז, ט) מסופר שזכתה לדבר עם מלאך, ועם כל זה העידה תורה: "וישמע אלוקים את קול הנער".

למדנו אפוא שלעולם עדיפה תפילת האדם על עצמו יותר מאשר תפילת אחרים עליו.

ונמצא גם כי אף פעם אין סיבה מוצדקת להפסיק להתפלל, אלא על אדם להיות מרבה בתפילות תמיד!

כה התפילה של אדם על עצמו!

להמחיש את הדברים נביא כאן מעשה שהיה:

אברך אחד לא זכה להיפקד בפרי בטן שנים רבות, גם לאחר שהרבה בהשתדלויות טבעיות, וכן בסגולות שונות, אך ללא הועיל. הוא ניגש יום אחד אל הגאון רבי שמשון פינקוס זצ"ל ותינה לפניו את צרתו.

הגאון זצ"ל לא הרבה בדברים, הוא הזמינו לבוא אליו בשעת לילה מאוחרת, הכניסו למכוננית, ונסע עמו בדרך עפר שבין אופקים לחצרים.

באמצע הדרך במקום שומם וחשוך - אזור בו אף אחד לא יכול היה לשמוע את קולו, הוא עצר את מכונניתו, הוריד את האברך ואמר לו: "אני משאיר אותך כאן, בודד בחשכה, תתפלל לרבוננו של עולם ותצעק אליו! תצעק מקירות לבך אל בעל הרחמים עד שישמע קולך, בעוד כשעה אשוב לקחת אותך"...

ואכן, התפילה נענתה ואותו אברך זכה לאחר שנה להיפקד בבנים!

זהו כוחה של תפילת האדם על עצמו!

אופן פעולת הישועות של הגאון רבי דוד טאלנער זצ"ל

נסיים עם מעשה נוסף הממחיש את דברינו:

אדמו"ר מפורסם זצ"ל שאל פעם את הגאון רבי דוד טאלנער זצ"ל, "הלא אני מקרב את כל הבאים אצלי ומדבר עמהם כרצונם, וכבודו רודפם ומשיב רק ראשי דברים, ולמה אם כן כל העולם רצים אחר כבודו"?

רפב תפילה דייליה

הגאון רבי דוד טאלנער זצ"ל השיבו: הסיבה היא פשוטה, דוקא מחמת שכבודו מדבר עמם הרבה ומייעצם בכל דבר, ומעניק להם ברכות רבות, המה שמים את כל ביטחונם ויהבם על כבודו, ומסירים על ידי זה את ביטחונם מה' יתברך המושיע האמיתי... וממילא אינם נושעים.

אמנם כשבאים אלי - אני רודפם, ואפילו מה שאני משיב להם כמעט שאינם מבינים, כאשר הם יוצאים ממני הם אומרים: "רבנו של עולם, מה אני כבר יכול להיושע על ידי רבי זה, הלא אפילו דיבור טוב לא שמעתי ממנו, אין לי אל מי לפנות רק אליך אבי שבשמים, שאתה לבדך תושיעני", וכיון ששמים בטחונם בהשי"ת ומתפללים אליו - נושעים! אך הם סבורים שאני פעלתי להם הישועה ולכן רצים אחרי..."

למדנו אם כן כי יש ענין גדול להרבות בתפילות בכדי לזכות לישועה בדברים מסוימים, וכך הוא מהלך הדברים, ולפעמים הריבוי הזה עלול להתמשך ימים, חודשים ושנים. אבל סוף כל סוף התפילות בוקעות שערי שמים.

הקב"ה יעזור לנו שנוכל להרבות בתפילות בלי שום יאוש כלל, והקב"ה ישמע תפילת כל פה וישלח לנו ישועתו ועזרתו.

